

Escoltant converses incomprensibles

Dij, 18/02/2016 per Joaquim Maria C...

[Per què teniu por?](#)

Una tarda en els Ferrocarrils Catalans anant d'una reunió a una altra, escolto una conversa entre dois nois joves de la que no entenia de quin tema parlaven.

M'agrada escoltar en el metro, els bars, els trens, a les andanes, sales d'espera..., per intentar copsar per on van les inquietuds, els interessos, les preocupacions, els desigs, els plaers, les penes de la gent, etc. Així en una relativa i senzilla observació aproximativa també captes el "cor" del país.

Doncs bé, aquests dos joves pronunciaven paraules, barrejant el castellà i el català en una mateixa frase (cosa que entre el jovent observo que abunda) com: "força", "armes", "escudo", "poder", i en un principi podria semblar que parlaven d'una guerra, o d'uns actes de terror. I fins i tot em vaig espantar. Més endavant també vaig sentir que deien: "regeneració" i feien referència a alguns noms propis com Javel o Ninja. Me'n vaig anar adonant, per fi, que parlaven d'un joc d'ordinador que jo desconec totalment. No conversaven sobre una guerra real, però sí sobre unes guerres virtuals, i ho feien amb un total apassionament.

Em va fer pensar. En primer lloc, el lluny que estic d'aquesta generació i del seu món. En segon lloc, em preguntava com uns nois, que no eren de 13 o 15 anys, sinó ben bé de més de 20 anys, estaven tant interessats en un joc. Potser, com diuen, l'adolescència s'allarga. Però també: "si no ens fem com infants...". Ells treien un "cor" d'infants. Ara bé, i en tercer lloc, precisament uns joves s'han d'entusiasmar en un joc bèl·lic?. No seria millor conversar sobre un altre tipus de jocs, més humans?. Sembla que el condicionant violent del nostre món arriba fins i tot a ocupar el nostre temps lliure i lúdic. Tant de bo, amb aquest joc només els quedi el que els pugui servir per a la vida, com a tàctiques de diàleg, de negociació, de respecte a les idees de l'altre, per conviure i construir una societat més humana!